ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-225

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 380	Ετησία	Δολλ. 10
Εξάμηνος	» 200	Αμερικής	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ Γ' ΤΟΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
17
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Ανατολή ἡλίου 5.05'.—Δύσ. 7.46'
† Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.8, ἐλαχ. 17.4
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἕως μέτρ. Θάλασσα ὁλ. τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759. 6.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΥΓΕΙΑΝ

Μεταξὺ τῶν μεγάλων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν ἐφεξῆς σοβαρότατα τὴν κυβέρνησιν, ὡς συναποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος, εἶνε καὶ τὸ τῆς δημοσίας ὑγείας.

Ἡ πρόνοια διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἐκρίνετο μέχρι τοῦδε ὡς πολυτέλεια καὶ μόνον συμπτωματικῶς, ὁσάκις κάποια ἐπιδημικὴ ἢ ἐνδημικὴ νόσος ἐδεκάτιζεν ἐκτάκτως τὸν πληθυσμόν, τὸ Κράτος ἠναγκάζετο κάπως σοβαρώτερον νὰ μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐάν, ὅμως, θέλωμεν νὰ εἴμεθα Κράτος πολιτισμένον καὶ συνεπῶς ἐνορισμένον — Κράτος πρακτικὸν πρὸ πάντων — ὀφείλομεν νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ δημοσία ὑγεία εἶνε ἡ πραγματικὴ κρηπὶς μιᾶς ἰσχυρᾶς καὶ εὐρύθμου πολιτείας. Κατὰ συνέπειαν, τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ πείσθῇ τοῦ λοιποῦ ὅτι δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ μὴν ἔχῃ καὶ ἓν πρόγραμμα πλῆρες καὶ σταθερὸν διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ ἀνίσχυσιν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν του.

Εἰς μίαν χώραν, ὡς ἡ Ἑλλάς, ὅπου ἡ στατιστικὴ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν της, ὅπου ἐλλείπει παντελῶς κάθε ἀξία λόγου δημογραφία καὶ κοινωνιογραφικὴ στατιστική, εἶνε ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν ἐπακριβῶς, ἢ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, τί στοιχίζει ἐτησίως εἰς τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἡ οἰκονόμευσις τῆς δημοσίας ὑγείας ἀπὸ τρεῖς κυρίως χορείας καὶ μεγάλας πληγάς: τὸ σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος εἰς τὰ ὁπωσδήποτε μεγαλύτερα ἀστικὰ κέντρα, τὴν ἑλονοσίαν καὶ τὴν ταύτης ἀπότοκον, εἰς ἀρκετὸν βαθμόν, φυματίωσιν. Ἡ βρεφικὴ θνησιμότης, ὀφειλομένη εἰς τὴν βρεφικὴν ἐντερίτιδα κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ ἑλονοσία ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ποιότητα τοῦ γάλακτος, ὑποβιβάζει ἐτησίως τὸν ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων διὰ τοῦ μαραθρίου αὐτοῦ παρακρατήματος. Ἡ ἑλονοσία ἐλαττώνει εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν εἰς παραγωγικὴν ἐργασίαν ἀποτελεσματικότητα μεγάλου, δυστυχῶς, ποσοστοῦ τῶν πολιτῶν, ἡ δὲ φυματίωσις, πλὴν τῆς εἰς μείζονα ἔτι βαθμὸν ἐλαττώσεως αὐτῆς τῆς παραγωγικότητος, ἀποστερεῖ καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀμυνάν μας ἑνὸς κάθε ἄλλο παρὰ ἀσημάντου ποσοστοῦ κληρωτῶν ἐτησίως — εἴτε ἀπαλλασσομένων τελείως πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως, εἴτε κρινομένων προφυματικῶν καὶ χρησιμοποιουμένων εἰς βοηθητικὰς μόνον ὑπηρεσίας.

Ἐὰν — ἐπαναλαμβάνομεν — εἴχομεν πλήρη στατιστικὰ δεδομένα, δημογραφικὰ καὶ κοινωνιογραφικά, θὰ ἠμποροῦσαμεν νὰ ὑπολογίσωμεν κατὰ πόσας χιλιάδας ἑκατομμυρίων ἐτησίως ζημιοῦται ἐξ ὅλων τούτων ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀποκάλυψις αὐτὴ θὰ κατέπληττεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε ἡ ζημία αὐτὴ — ἡ πολυειδὴς — τόσον αὐτονόητος, ὥστε καὶ ἄνευ τῆς παροτρύνσεως τῆς εἰδικῆς στατιστικῆς νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ χάραξις ἑνὸς ἀρτίου προγράμματος διὰ τὴν κατασφάλισιν τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ.

Δὲν ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τεχνικὰς λεπτομερείας τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο. Ὑπάρχουν, ἄλλως τε, διδακτικώτατα παραδείγματα ἄλλων Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ καθοδηγήσουν καὶ ἡμᾶς, λαμβανομένων πάντοτε ὑπ' ὄψει καὶ τῶν ἐγχωρίων συνθηκῶν. Εἰς γενικάς, ὅμως, γραμμὰς ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἱδρύσεως νοσοκομείων, σανατορίων καὶ ἰατρείων εἶνε πολιτικὴ ἀρνητικὴ καὶ ἐλλιπὴς καὶ μὴ τελεσφόρος, ἐὰν δὲν ἀποτελῇ ἁπλῶς τὸ συμπλήρωμα μιᾶς πολιτικῆς προνοίας, ἐάν, δηλαδή, δὲν καταβάλλεται προσπάθεια συστηματικὴ διὰ τὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων τῆς ὑγιεινῆς κακοδαιμονίας σημαντικοῦ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶνε, δηλαδή, προτιμότερον νὰ ἀποξηρανθῇ ἓν ἕλος καὶ νὰ καταστρέφωνται αἱ ἑστίαι τῶν ἀνωφελῶν, παρὰ νὰ διανέμεται μόνον κινίνη διὰ τοὺς ἔχοντας ἤδη τὸ πλασμώδιον εἰς τὸ αἷμά των. Καὶ εἶνε προτιμότερον νὰ μὴν ἀφήνωνται οἱ πολῖται νὰ γίνωνται φυματικοί, παρὰ νὰ τοποθετοῦνται, μετὰ τὴν προσβολήν των εἰς σανατόρια. Εἶνε, πάντως, δίκαιον νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἑλονοσίαν, ἔγινεν ἕως τώρα ὄχι μικρὰ ἐργασία, ἡ ὁποία, ὅμως, πρέπει νὰ ἀνασυστηματοποιηθῇ. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Ροκφέλλερ συνέβαλεν ἀρκούντως εἰς τὴν ἐξαφάνισιν νοσογόνων ἑλῶν. Ἀλλ' ἀπομένει πολλὴ ἀκόμη, πάρα πολλὴ ἐργασία διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προσπαθείας αὐτῆς. Καὶ ἀπομένει πάρα πολλὴ ἐργασία ἐπίσης διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν ὅρων ζωῆς καὶ διὰ τὴν παροχὴν τῶν πρὸς τοῦτο μέσων εἰς αὐτόν.

Οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Κράτος νὰ παρακολουθῇ ἀπαθὲς καὶ ἀνάλγητον τὴν προϊοῦσαν ροπὴν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς βορείου ἰδίως Ἑλλάδος εἰς τὴν κατανάλωσιν οἰνοπνευματωδῶν—τοῦ παρ' αὐτῶν παρασκευαζομένου οὔζου κυρίως—εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμφανίζεται ἤδη καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἰς τόπον, ὁ ὁποῖος τὸν ἠγνόει ἕως τώρα ὑπὸ τὴν ὁμαδικὴν ἐκδήλωσίν του. Ἀλλ' οὔτε δικαιοῦται τὸ Κράτος νὰ ἀδιαφορήσῃ ἐνώπιον μιᾶς ἄλλης ραγδαίως ἁπλουμένης εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα πληγῆς τῶν ναρκωτικῶν. Διὰ ν' ἀντεπεξέλθῃ, ὅμως, ἐναντίον τῶν μαστίγων τούτων, εἶνε ἀνάγκη βασικὴ νὰ ἱδρυθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ ἀρτίως μία δημογραφικὴ καὶ μία κοινωνιογραφικὴ ὑπηρεσία, αἱ ὁποῖαι θ' ἀπετέλουν προβολέα φωτὸς πρὸς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν του. Αὐταὶ θὰ κατεδείκνυον ἐπακριβῶς ὑπὸ ποίους ὅρους ζῇ ὁ ἀγρότης, ὑπὸ ποίας συνθήκας ὑγιεινῆς ἐργάζεται ὁ ἐργάτης, εἰς τί ποσοστὸν ἐκτείνεται ἡ ἐργασία ἀνηλίκων καὶ ὑπὸ τίνας ὅρους ὑγιεινῆς διεξάγεται, πῶς ὑποσιτίζονται τὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν ἐργατικῶν καὶ μικροεπαγγελματικῶν τάξεων. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων αὐτῶν θὰ ἐγνώριζε τὸ Κράτος τί ὤφειλε νὰ πράξῃ.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι λογικώτεραι ἀντιλήψεις περὶ ὑγιεινῆς κρατοῦν ἀπό τινος παρὰ τῷ λαῷ. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν οἱ λουόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιδιδόμενοι εἰς ἀερόλουτρα καὶ ἡλιόλουτρα ἦσαν ἀπελπιστικῶς εὐάριθμοι. Σήμερον τὰ θαλάσσια λουτρὰ καὶ τὰ ἡλιόλουτρα ἀπέθησαν συνήθεια πολλῶν χιλιάδων, νέων ἰδίως. Ἡ δρειβασία, ἡ ἔξοδος εἰς τὸ ὕπαιθρον προσέλαβον λίαν εὐοίωνον ἀνάπτυξιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη. Τὸ Κράτος, ὅμως, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτὴν τὴν σωτήριον κίνησιν, νὰ τὴν διευκολύνῃ, νὰ τὴν καθοδηγήσῃ. Ἡ κυβέρνησις ἔχει, διὰ τοῦτο, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προγραμματίσῃ καὶ μίαν σταθερὰν πολιτικὴν δημοσίας ὑγείας.

Πτερόεντα

Ὁ κ. Μεγαλομάρτυς

Χθὲς εἶδα καὶ πάλιν τὸν κ. Μεγαλομάρτυρα τοῦ καλοκαιριοῦ. Κάθε χρόνο, μόλις σφίξουν οἱ ζέστες, ἐμφανίζεται εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Ἀπὸ τότε ποὺ τὸν ἀνεκάλυψα, τὸν περιμένω φιλοστόργως κάθε χρόνο αὐτὸν τὸν καιρό. Ἔρχεται ἀνελλιπῶς μόλις πυρώσουν τὰ μάρμαρα τῶν πεζοδρομίων καὶ μαλακώσῃ ἡ ἀσφαλτος ὑπὸ τὰ πέλματά μας ὡς φρέσκο σταφιδόψωμον. Ποτὲ δὲν μὲ ἐγέλασε τὸ θερμόμετρον ποὺ προαναγγέλλει τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἀνδρός. Μόλις ἰδῶ τὴν στήλην τοῦ ὑδραργύρου νὰ ἀρχίζῃ τὰς ὀρειβατικάς της ἐξορμήσεις, λέω κατὰ νοῦν, θὰ ἔλθῃ ὁ κ. Μεγαλομάρτυς, δὲν γίνεται. Καὶ πράγματι, τὸν ξαναβρίσκω νὰ ἀνέρχεται τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τὶς μεσημεριανὲς ὧρες, τὸν παρακολουθῶ καὶ τὸν χαίρουμαι. Διότι εἶνε ἕνας σιωπηλὸς ἥρως ἑνὸς ἀπωτάτου καθεστῶτος. Ὅταν ἡ θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ βράζῃ καὶ χουχλακίζῃ καὶ ἡ Ἀθήνα σιγοψήνεται μεταξὺ τῶν δύο φλεγομένων ἀσβεστοκαμίνων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία λέγεται Λυκαβηττὸς καὶ ἡ ἄλλη Ἀκρόπολις, ὅταν ὁ μεσημβριάτης ἥλιος βαράῃ κατακέφαλα τὰς Ἀθηναίας, ποὺ ἔχουν τὸ ἐλεύθερον νὰ κυκλοφοροῦν μὲ τὸ ἐλαφρότερον δυνατὸν φύλλον συκῆς ὡς μόνην ἀμφίεσιν, ὅταν ἀνοίγουμε τὰ μαλακὰ πουκάμισά μας κατὰ τὴν μόδαν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἡρώων τοῦ εἰκοσιένα καὶ τοῦ λόρδου Βύρωνος καὶ βλέπομε μέσα εἰς τοὺς ἀτμοὺς τῆς κυμαινομένης ἀτμοσφαίρας τὸ τερατόμορφον μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου νὰ μαλακώνῃ καὶ νὰ κάμπτῃ τοὺς ἐλεφαντόποδάς του ὡς μαμοὺθ ἡμιλιπόθυμον, ὅταν τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων λυώνουν καὶ διαρρέουν εἰς ρυάκια ἱδρῶτος καὶ τὸ πνεῦμα των, ἐάν ὑπάρχῃ, ἐξατμίζεται εἰς τὸν διάπυρον αἰθέρα, τότε ἀκριβῶς ἐμφανίζεται ὁ κ. Μεγαλομάρτυς τοῦ καλοκαιριοῦ. Εἶνε ντυμένος τοῦ κουλοκαιριοῦ. Εἶνε ντυμένος τοῦ κουτιοῦ, μὲ μπλὲ ἐφαρμοστὸν κοστούμι, ἰδεῶδες διὰ νὰ συλλάβῃ ὅλα τὰ μόρια τῆς ἀττικῆς σκόνης καὶ νὰ τὰ φιξάρῃ εἰς κομψοὺς ἀνεξαλείπτους λεκέδες. Φορεῖ κολλάρο τοῦ 1910, ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον ἐφορούσαμε ὡς κομψευόμενοι γυμνασιόπαιδες. Στιλπνὸν καὶ στερεὸν ὡς μάρμαρον τῆς Πεντέλης, ὑψηλὸν ὡς σπόνδυλος ἀρχαϊκῆς στήλης. Μᾶς ἐβασάνισε τὰ νειάτα αὐτὸ τὸ αἰσχρὸν κολλάρο, μᾶς ἐπροίκισε μὲ τὶς τὴν νεανικὴν σιαγόνα καὶ τὴν ἐγείμιζε μὲ σπιθυράκια. Διὰ τοῦτο τὸ ξαναβλέπομεν μὲ ἔντρομον συγκίνησιν εἰς τὸν γιακᾶ τοῦ κ. Μεγαλομάρτυρος.

Τὸν εἶδα λοιπὸν καὶ πάλιν χθές. Τὸν ἐπῆρε τὸ μάτι μου ἀκριβῶς ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλήν, ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς ὁποίας ἐσιγόλυωναν δύο μεγάλα σπαρματσέτα, ὁ Δεληγιάννης καὶ ὁ Τρικούπης, φέροντες τὸ αὐτὸ νούμερο κολλάρο.

Ἐγὼ περίμενα τὸ λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς Βεῖκου, ὅταν ἐνεφανίσθη ὁ κ. Μεγαλομάρτυς. Ἤτο, ὅπως πάντοτε, ἐντετοιχισμένος μέσα στὸ μνημειῶδες κολλάρο του, κουμπωμένος μέσα στὰ ἀποπνικτικὰ μπλὲ του, μὲ σκούραν καὶ βαρυτάτην ρεμπούμπλικαν ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ ἐκεῖνο τὸ μπαστουνάκι στὸ χέρι, μαῦρο μπαστοῦνι μὲ ἀσημένιαν λαβὴν τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀντιβασιλείας. Καὶ — βέβαια — μὲ τὰ μουστάκια του. Πῆτε μου λοιπόν, πῶς ἡμποροῦν ἀκόμη μερικοὶ συνέλληνες καὶ περιφέρουν ἐν μέσῃ ἐδῶ αὐτὰς τὰς δεσμίδας τῶν ἠνωρθωμένων τριχῶν ἐπάνω ἀπὸ τὸ στόμα των; Ὁ κ. Μεγαλομάρτυς εἶνε ἕνας ἐξ αὐτῶν τῶν ἡρώων. Τὰ μουστάκια του ἐσηκώνοντο ἔνθεν κἀκεῖθεν τῆς ρινός του, ὡς νὰ ἦτο ἐκρατοῦσαν ἐντὸς παρενθέσεως. Ὁ μνημειώδης ἄνθρωπος ἐπέρασε πλάϊ μου μέσα εἰς αὐτὴν τὴν φοβερὰν πανοπλίαν του καί, ἀσυναισθήτως, τὸν παρηκολούθησα, ὅπως κάμνω ὅταν θέλω νὰ ἀπολαύσω περισσότερον ἕνα ἐνδιαφέροντα τύπον. Ἐπερπατοῦσε ἤρεμος καὶ ἀπτόητος ὑπὸ τὸν φλογερὸν μεσημεριάτην, ἀκουμβοῦσε εἰς κανονικὰ διαστήματα τὸ μπαστουνάκι του ἐπάνω στὸ πεζοδρόμιον, τὶκ - τὶκ, καὶ ἐκράτει ὑπερηφάνως ὑψηλὰ τὴν κεφαλήν του, ὅπως τὴν κρατοῦν οἱ ραχιτικοὶ ποὺ τοὺς κτίζουν τὴν ραχοκοκκαλιὰ μέσα σὲ γύψον. Ἦτο ἕνα θέαμα ἀληθινὰ ἡρωϊκόν, ποὺ σὲ ἐγέμιζε φόβον, οἴκτον καὶ ἔλεον. Ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν μᾶς ἦλθε καὶ πρὸς ποῖον κομματάρχην κατηυθύνετο; Ἦτο ποέδρος παλαιωμερολογιῶν; Ἡ ὑποψήφιος Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης; Ἀγνοῶ. Ἀλλὰ θὰ ἐπιθυμοῦσα πολύ, τώρα ποὺ ἐπανῆλθεν τὰ παράσημα, νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρασημοφορηθῇ αὐτὸς ὁ «πάτριος» ἄνθρωπος, ποὺ ἐπέρασε ἀπὸ πάνω του ὁλόκληρος ὁ μέγας κοσμοκαταλύτης, ὁ παγκόσμιος πόλεμος, χωρὶς νὰ θίξῃ οὔτε μίαν τρίχα τοῦ αἰχμηροῦ του ἀρειμανίου.

Καὶ κατὰ προτίμησιν θὰ τὸν ἐπρότεινα διὰ τὸ «Παράσημον τοῦ Λουτροῦ». Ἂν δὲν τὸ ἔχωμεν, δὲν ἔχει σημασίαν. Εἶνε μάλιστα μία πρώτης τάξεως εὐκαιρία νὰ τὸ ἱδρύσωμεν, διὰ νὰ τὸ ἀπονέμωμεν εἰς τοὺς λουομένους Ἕλληνας.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Μία θαυμασία ἐργασία

Ὁ Μινωϊκὸς πολιτισμὸς τῆς Κρήτης

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἔβανς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— Ἐξεδόθη σήμερον ὁ τέταρτος τόμος τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἀρθούρου Ἔβανς, διευθυντοῦ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν τῆς Κρήτης, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Μίνως εἰς τὴν Κνωσσόν». Μὲ τὸ βιβλίον τοῦτο, λέγει ὁ κριτικὸς τῶν «Τάϊμς», ὁ Σὲρ Ἔβανς συμπληρώνει τὴν περιγραφὴν μιᾶς ἀρχαιολογικῆς ἀνακαλύψεως, μοναδικῆς εἰς τολμηρότητα συλλήψεως καὶ εἰς λαμπρότητα. Πρὸ 40 καὶ πλέον ἐτῶν, μελετῶν ἄγνωστα Ἱερογλυφικὰ σήματα ἐπὶ ἀρχαίων λίθων, τὰ κατέταξεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς των ἐν Κρήτῃ καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἀνήγοντο εἰς τὴν προελληνικὴν ἐποχήν, ἡ δὲ γραφὴ ἦτο προφοινικική. Μέχρις ὅτου, διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης, κατηστοῦν δυναταὶ αἱ ἀνασκαφαί, τὰ ἐπικίνδυνα ταξίδια τοῦ Ἔδιδον τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἡ πηγὴ ἑνὸς μεγάλου πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ ἑλληνικαὶ Μυκῆναι ἦσαν παραφυάς. Τὰ εὑρήματα καθώρισαν τὰς γραμμὰς τῆς θαυμασίας τέχνης του. Κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ καὶ μόλις ἀποκατεστάθη ἡ τάξις, ἤρχισεν ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ «Ἀνακτόρου τοῦ Μίνως».

Ἐπὶ 35 ἔτη, σχεδὸν χωρὶς διακοπὴν πλὴν τῶν ἐτῶν τοῦ πολέμου, ἀνέσκαψε τὴν πρὸ 2000 ἐτῶν πόλιν εἰς βάθος 20 ποδῶν περίπου μὲ ἐξαιρετικὴν δεξιότητα καὶ ἐπιστημονικὴν ἀντίληψιν. Νέα προβλήματα μεθόδων, συντηρήσεως καὶ ἑρμηνείας — διότι ἐπρόκειτο περὶ νέου κόσμου ἰδεῶν καὶ ἐντυπώσεων καθὼς καὶ τεχνικῆς — ἐχρειάζοντο λύσιν ἐνῷ συνεχίζοντο αἱ ἀνακαλύψεις. Καὶ τὸ συγκεντρωθὲν ἄφθονον ὑλικὸν ἔπρεπε νὰ καταταχθῇ καὶ νὰ περιγραφῇ. Εὐτυχῶς αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ διακεκριμένου ξένου — ἂν ἡμπορῇ νὰ ὀνομασθῇ ξένος — ὑπῆρξαν ἐγκάρδιαι καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Ἡρακλείου ἐστεγάσθησαν εὑρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνουν ἐκτεθειμένα. Τὸ «Ἀνάκτορον τῆς Ἀριάδνης» ἔγινε τὸ κέντρον κρητικῶν σπουδῶν μὲ ἕνα τοπικὸν ἔφορον, διότι ὁ ἐκσκαφεὺς μετέφερε τὰ εὑρήματα εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Παρῆλθον σχεδὸν 14 ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τοῦ «Ἀνακτόρου τοῦ Μίνως», μὲ τὸν τέταρτον δὲ συμπληροῦται ἔργον 3.000 καὶ πλέον σελίδων, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν παρεμφερεῖς ἐκδόσεις αἱ ὁποῖαι εἶδον τὸ φῶς ἐν τῷ μεταξύ. Ἄλλαι μεγάλαι ἀνασκαφαὶ ὠργανώθησαν, ἀλλὰ τὸ ἀπέραντον αὐτὸ ἔργον ἐσχεδιάσθη καὶ διηυθύνετο ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπὸ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν δεξιότητα τοῦ ἐμπνευστοῦ του. Ὁ σὲρ Ἄρθουρ Ἔβανς ἔτυχε βοηθείας πολλῶν εἰδῶν καὶ τὸ ἀναγνωρίζει εὐχαρίστως.

Ὁ Μινωϊκὸς πολιτισμὸς, λίκνον τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ Κρήτη καὶ ἔδρα ἡ Κνωσσὸς, εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ ἰδικοῦ μας. Παραβαλλόμενος, εἰς πολλὰς του ἐκφράσεις μὲ τὸν ἑλληνικὸν ὁ ὁποῖος τὸν διεδέχθη, ἔχει κοινὸν μετ' αὐτοῦ τὴν προσήλωσιν εἰς τὴν φύσιν. Εἰς τὸν τελευταῖον τόμον τοῦ μεγάλου του ἔργου, ὁ σὲρ Ἄρθουρ Ἔβανς συνεκέντρωσε τὴν πεῖράν του καὶ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ ζητημάτων ὑψίστης σημασίας, ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖ κρίσιν ὅλων τῶν κλάδων τοῦ πολιτισμοῦ —τῆς διοικήσεως καὶ οἰκονομίας, τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐκφράσεως. Ἡ ἀποκάλυψις τὴν ὁποίαν κάμνει τοῦ Μινωϊκοῦ κόσμου εἶνε ἐκπληκτικὴ καὶ ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν ἐπέσυρεν, εἶνε μεγάλη. Διότι ὁ σὲρ Ἄρθουρ Ἔβανς ἐφύλαξε καλὰ τὸ μυστικόν του. Μέσα εἰς τὰς ὀλίγας τελευταίας σελίδας ἀποκαλύπτει τὴν αἰτίαν τῆς «Πτώσεως τοῦ Ἀνακτόρου». Ὄχι ὁ πόλεμος, ἀλλὰ ὁ σεισμὸς κατέστρεψε τὴν Κνωσσόν.

ΟΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

ΑΙ ΑΓΓΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— Ὁ φὸν Ρίμπεντροπ, ἔκτακτος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ράϊχ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Λονδῖνον συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τεχνικοὺς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν Ἄγγλων συναδέλφων θὰ ἐξετάσουν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ναυτικὸν πρόβλημα. Ὁ φὸν Ρίμπεντροπ ἔλαβε συμπληρωματικὰς ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Χίτλερ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις θὰ συνεχισθοῦν. Εἶνε ὅμως γνωστὸν, ὅτι ἐπῆλθεν ἤδη μία κατ' ἀρχὴν συμφωνία, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει κυρίως τοὺς Γερμανοὺς, ἐπὶ τῆς ἀναλογίας τοῦ γερμανικοῦ στόλου πρὸς τὸν ἀγγλικόν, καθορισθείσης εἰς 35 %. Ὑπὸ ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις ἡ Ἀγγλία εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ ὁριστικῶς τὸν διακανονισμὸν αὐτόν. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου ἐπληροφόρησε τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, δηλαδὴ τὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνυπογράψει τὰς συνθήκας τῆς Οὐασιγκτῶνος καὶ τοῦ Λονδίνου, περὶ τῶν γερμανικῶν ἀξιώσεων καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν διαπραγματεύσεων. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι κυβερνήσεις θὰ μελετήσουν μετὰ προσοχῆς τὴν ἀγγλικὴν ἀνακοίνωσιν καὶ μόνον ἅμα γνωσθοῦν αἱ ἀπόψεις τῶν Παρισίων, τῆς Ρώμης, τῆς Οὐασιγκτῶνος καὶ τοῦ Τόκιο, θὰ μάθωμεν τὴν πρακτικὴν σημασίαν τῆς κατ' ἀρχὴν συμφωνίας ποὺ οἱ Γερμανοὶ θεωροῦν πλέον ὡς ἐπιτυχίαν των. Φαίνεται ὁμως ὅτι τὰ πράγματα εἶνε περιπλοκώτερα παρ' ὅ,τι θέλει νὰ τὰ ἐμφανίσῃ τὸ Βερολῖνον.

Πρέπει ἐν πρώτοις νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἀρκεῖται νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν διεκδικήσεων τοῦ Ράϊχ, ὡς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Γαλλίας. Ἀφ' ἑτέρου, λέγουν, ὁ ὅρος τῆς σταθερᾶς ἀναλογίας μεταξὺ ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ στόλου, εἶνε πολὺ ἀνησυχητικός. Δεδομένου ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ αὐξάνῃ τὸν στόλον της, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, δυνάμει τῆς συνθήκης τῆς Οὐασιγκτῶνος, θὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἡ Γερμανία τὴν δυνατότητα νὰ αὐξήσῃ τὸν ἰδικόν της, ἀσχέτως πρὸς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῶν ἄλλων χωρῶν.

Γενικῶς, τόσον ἡ Γαλλία ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία διαβλέπουν κινδύνους εἰς τὴν μεμονωμένην διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Γερμανίαν περὶ τὰ ζητήματα τῶν ἐξοπλισμῶν.

Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις, ἐνδιαφέρεται βέβαια ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ναυτικὰ προβλήματα καθὼς καὶ τὰ ἀεροπορικὰ διότι ἀφοροῦν ἀμέσως τὴν ἀσφάλειάν της. Ἐν αὐτοῖς διαμορφοῦνται κατὰ τὰς τούτοις, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διαπραγματεύσεις τοῦ Λονδίνου, καὶ προφανῶς, μόνον ἅμα μάθῃ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων θὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Ἀλλ' ἐνῷ ζητεῖ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνυπογράψει τὰς συμφωνίας Λονδίνου καὶ Οὐασιγκτῶνος καὶ κυρίως τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν — διὰ τῆς ὁποίας περιωρίσθησαν οἱ γερμανικοὶ ἐξοπλισμοὶ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα — ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι αὐτὴ εἶνε διατεθειμένη, ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους, νὰ δεχθῇ τὴν ἀναλογίαν τοῦ 35 %. Ποῖοι εἶνε οἱ ὅροι αὐτοί; Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας εἰς τ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Πανεπιστημίου). «Ο Κος Τ. Φακινός». Σκετς.
ΑΛΗΚΟΥΜ (Πρακλ.). «Ἡ Δ. Ἀλίκη».
ΑΛΙΚΗΣ (Πλατ. Ἀμερικῆς). «Ἡ Μουμούρη».
ΑΛΚΑΖΑΡ (Πρόν Λ.Ο.Δ.Ο.). «Γυναίκες!»
Ἀν.: ΚΛΟΥΒ ΘΕΑΤΡΟΝ (Πανεμίου). «Ἐδῶ κλοῦν ἔρωτες».
ΑΛΟΥ κ Λοῦ - Κοῦν.
ΒΑΛΤΖΑ (Ἀκαδ.). Βαρυετέ.
ΜΑΡΙΑΝΤΖ. Χοροί — (Πανεμίου). «Ἔστω κι ἀργά».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Νυστέρια Κρίτσιας».
ΠΕΡΟΤΑ. Χοροί - Ἀκαδημίας.
ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Ὅλα νέα».

Κινηματογράφοι.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ. «Μιὰ γυναίκα ἀνάμεσα ἐναν ἄνδρα».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ μεγάλη πόρνη».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Κρυφὴ γιὰ πάντοτε».
ΑΜΠΑΣΑΔΟΡ. «Ἔτσι εἶν' ἡ ἀγάπη».
ΑΥΓΑΙ. «Ἐλευθερία τραγουδιοῦ».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ ἀθάνατη ἀγάπη».
ΑΤΤΙΚΟΝ (Κυψέλης). «Γρανάδας τῆς νύχτες».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἀγκαλιὰ τοῦ Ταυρομάχου».
ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΕΛΡΑ. «Ἔλαβε τὸ σωματάκι».
ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ. «Ἀνθρωποφάγος τῆς ἐκατομμυρίων».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Κυβόλα».
ΖΩΗΡΟΣ. «Ἡ γυναίκα πόρνη».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Κλοῦν καὶ λυγοῦς στὴ Μόντε Κάρλο».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἡ γυναίκα τοῦ κέρους».
ΚΥΒΕΛΗ. «Κυρίως κατὰ παραγγελίαν».
ΛΟΥΞ. «Ἀγκαλιὰ τοῦ Ταυρομάχου».
ΛΥΡΑ. «Ἐπιστρέφω».
ΜΟΔΑ ΣΕΡΒΙΣ. «Ὁ νικητὴς τοῦ κόσμου».
ΜΥΡΤΙΑΝ (Ἀν. Ἰωνίας). «Ἔλεος τῆς ἀγάπης».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἔτσι εἶν' ἡ Σμύρνη».
ΟΔΕΟΝ. «Ἡ γυναίκα τοῦ Ἀλεξάνδρου».
ΠΕΤΡΑΜΠΗΛΟΝ. «Κρυφὸ ἀκόμα».
ΠΙΚΑΔΙΛΛΥ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΠΛΑΤΑ. «Ἡ Δ. Ἀλίκη». «Ἔρως».
ΣΑΛΟΝ. «Τὸ σκοτάδι».
ΣΟΦΙΑ. «Ἀνάμεσα στὸ Παρίσι».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 KHZ)(550 μ.). 6.20 μετ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Μπιζέ «ΝΤΟΥΚΑΣ». Ἀκολουθεῖ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Ἀλμπερ Ὀντγκοῦν «Ὀνείρο». 11.40 μ. μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὀπερέττες.
ΠΡΑΓΑ (638 KHZ)(470 μ.). 6 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Ἀντονίν Ντβόρζακ «Ἡ Ρουσάλκα».
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 KHZ)(1875 μ.). 9.45 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Ρ. Βάγκνερ «ΤΑ ΚΡΥΜΜΑ». Ὅπερα τοῦ Ρ. Βάγκνερ «ΤΑ ΚΡΥΜΜΑ». Ὅπερα τοῦ ἴδιου.
ΒΙΕΝΝΗ (592 KHZ)(507 μ.). 8 μ.μ. Βαγκνέρ μουσική. 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Ρ. Βάγκνερ «ΤΡΙΣΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΥΤΑ». Ἀκολουθεῖ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ ἴδιου «ΤΑΝΤΑΝΤΖΕΛ».
ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (304 KHZ)(331 μ.). 10. 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὄπερα τοῦ Ρ. Βάγκνερ.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (841 KHZ)(357 μ.). 9. 10 μ.μ. Ἐθνικὴ μουσικὴ τραγουδιοῦ.

Διευθυντὴς τοῦ Ραδιοφώνου Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιόπολι καὶ Σκύπου 51

Ὁ κ. Φίλιππος Δραγουμῆς εἶναι γνωστὸς εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας μας ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν χαρακτήρας καὶ εἰλικρινείας ἀκόμη παραδόξως ὑπέρτερος ἀλλων τῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἀκριβείας καὶ μικροπολιτικῶν τεχνασμάτων. Εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν ὁτι θὰ παραιτηθῆς εἰς τὴν ἔξ ἀποκλείσεως ἐπιρροὴν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναπνεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ἡ ἀνθρωπότης. Ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν ἀνθρωπίνων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ ἀπαρχῶν αὐτῆς ἀναπτύξεως ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκ τῶν ἀρχῶν

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ Η ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗ ΡΗΞΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τηλεγραφικῶς).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου, ἡ ἐφημερὶς «Ἀχράμ» ἀγγέλλει ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ ξένων κύκλων τῆς αἰγυπτιακῆς πρωτευούσης, οἱ Ἄγγλοι ἑτοιμάζουν στρατὸν ἐξ 100.000 ἀνδρῶν, τὸν ὁποῖον θ' ἀποστείλουν εἰς Αἴγυπτον, διὰ νὰ δυνηθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουν οἱονδήποτε ἐνδεχόμενον μέλλον ν' ἀπορρεύσῃ ἐκ τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διενέξεως.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα, οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι τοῦ Καΐρου δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ τὴν κατ' οὐδένα λόγον κατάληψιν τῆς περιοχῆς τῆς λίμνης Τσάνα παρὰ τῶν Ἰταλῶν.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΡΩΜΗ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμιεπίσημον Ἰταλικὸν Πρακτορεῖον μεταδίδει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσιεύονται εἰδήσεις περὶ δῆθεν ἰταλικῶν προτάσεων πρὸς τὴν Ἀβησσυνίαν προς εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς. Τινὲς τῶν πληροφοριῶν τούτων περιέχουν λεπτομερείας ἐπὶ φανταστικῶν ἰταλικῶν προτάσεων, αἱ ὁποῖαι ἂν ἐγίνοντο θὰ ἦσαν προσβλητικαὶ διὰ τὴν Ἰταλίαν. Πάντα ταῦτα εἶνε ψευδῆ, ἀπολύτως ψευδῆ.

Ἂς λεχθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ὅτι οὐδεμία συμφωνία ἐπετεύχθη μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας, ὅτι οὐδεμία πρότασις ἐγένετο καὶ οὐδεμία ἐπαφὴ ἐπῆλθεν.

Εἰς ἁρμοδίους τινὰς κύκλους ἐγένετο λόγος περὶ ἐνδεχομένου κλεισίματος τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. Ἐπὶ τούτου παρέχεται ἡ ἑξῆς διευκρίνισις: ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἐξασφαλίζεται ἀπὸ εἰδικὴν σύμβασιν, ὑπογραφείσαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὴν 29ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1888, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον ἄρθρον ὁρίζει ὅτι ἡ διῶρυξ τοῦ Σουὲζ θὰ εἶνε πάντοτε ἀνοικτὴ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς ἐμπορικὰ ἢ πολεμικὰ σκάφη φέροντα οἱανδήποτε σημαίαν. Οὐδέποτε ἐκλείσθη ἡ διῶρυξ. Ἑπομένως, δυνάμει τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, οὐδεμία Ἀυναμις δύναται αὐθαιρέτως νὰ μεταβάλῃ τὸ ἐλεύθερον καθεστὼς, ὅπερ διέπει τὴν διώρυγα καὶ ἐὰν ἤθελε προκύψει τοιαύτη ἀπειλή, τὸ ἄρθρον 8ον τῆς ἰδίας συνθήκης ὁρίζει ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ συζητηθῇ μόνον ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν σύμβασιν Δυνάμεων, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς ἰδιαιτέραν διάσκεψιν. Οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἐπέμβῃ, μηδὲ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐξαιρουμένου, δεδομένου ὅτι τινὲς τῶν ὑπογραψασῶν τὴν σύμβασιν Δυνάμεων, δὲν εἶνε μέλη τῆς Κ.Τ.Ε.»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανζόσεαν). — Τὴν ἰδέαν περὶ κλεισίματος τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἔρριψεν ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς Νόρμαν Ἀντζελς, ὁ βραβευθεὶς πρό τινος μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ, εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς τὰς νορβηγικὰς ἐφημερίδας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνεποίησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου ὁ Τύπος ἀνασκευάζει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΨΗΦΙΣΕΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ «Οἰκονομολόγος» τοῦ Λονδίνου εἰς ἄρθρον του, ἀσχολούμενος ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, παρατηρεῖ ὅτι εἶνε καὶ ὀλίγον κωμικὴ ἡ πλήρης κατατρόπωσις τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Τὸ γεγονὸς ὅμως τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ γράφοντος, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑποστηρίζει πολιτικὴν μετριοπαθείας, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ ὁ κ. Τσαλδάρης.

Ὁ «Οἰκονομολόγος» καταλήγει:

«Ἂς γίνῃ τὸ ἐπιμοψήφισμα, ἂν πρόκειται δι' αὐτοῦ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην γαλήνης. Πρέπει νὰ ἐκλείψουν τὰ μίση μεταξὺ βενιζελικῶν καὶ ἀντιβενιζελικῶν. Ἂν κατορθώσῃ τοῦτο ὁ κ. Τσαλδάρης, θὰ ἀναδειχθῇ μέγιστος πολιτικὸς καὶ εὐεργέτης τῆς Ἑλλάδος».

Η 50ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ πεντηκονταετηρὶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ ἐωρτάσθη δι' ἐπισήμου τελετῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τῆς Σόφιας, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πολλαὶ προσωπικότητες. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ βασιλεὺς Βόρις, ἐπευφημούμενος ὑπὸ τῶν παρισταμένων μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ κορυφαῖοι τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν. Μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν τῶν ἐθνικῶν ὕμνων Βουλγαρίας καὶ Γαλλίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας στρατηγὸς Ράντεφ ἐξεφώνησε σύντομον ἀγόρευσιν, ὑπογραμμίσας ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον. Ἔλαβεν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Λαμπουρέ, ὁστις ἐν ἀρχῇ ηὐχαρίστησεν ὅλους ἐκείνους, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὸν λαμπρότερον πανηγυρισμὸν τῆς ἀναμνηστικῆς αὐτῆς ἑορτῆς.

«Ὁ Οὐγκὼ — εἶπεν — ἀπέθανε πολὺ ἐνωρὶς, μὴ προφθάσας νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένας ὅλας ἐκείνας τὰς μεγάλας ἐλπίδας, τὰς ὁποίας διέτρεφεν. Ὀπωσδήποτε, ἔζησεν ἀρκετὰ ἵνα ἴδῃ ἀναγεννωμένην τὴν Βουλγαρίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν κατὰ τὸ 1876. Ἐνῷ ἡ ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίσις μαστίζει εἰσέτι τὸν κόσμον, ἴσως εἶνε μᾶλλον κατάλληλος στιγμὴ διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς μνήμης τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, ὅστις ἔθεσε πηρσείαν τῶν καταδυναστευομένων λαῶν. Δύναται νὰ λεχθῇ περὶ αὐτοῦ ὅτι ὑπῆρξε μέγας Γάλλος, διότι ἠγάπησε καὶ ἐτίμησε τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ μέγας πολίτης τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, διότι οἱ πνευματικοὶ του ὁρίζοντες περιελάμβανον ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.»

Εἶτα ὡμίλησαν οἱ καθηγηταὶ Μπαλαμάνωφ, Ἀθανάσωφ, Τομὼφ καὶ Ντοϊβκὸφ, ἐξάραντες τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Ἀπηγγέλθησαν κατόπιν ἀποσπάσματα ποιημάτων τοῦ Οὐγκὼ καὶ ἐπαίχθη ἡ τρίτη πρᾶξις τοῦ «Ἐρνάνη».

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ζαμάν» δημοσιεύει τὴν πληροφορίαν καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μελετᾷ τὴν ὀργάνωσιν εἰδικοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος ἐπιφορτισμένου μὲ τὴν περιφρούρησιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος. Τὸ σῶμα τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς κυρίαν ἀποστολὴν τὸ νὰ ἀποκαλύπτῃ ὅλας τὰς ἐνεργείας τὰς στρεφομένας κατὰ τοῦ καθεστῶτος, νὰ παρακολουθῇ τοὺς πράκτορας τῆς ἀνατρεπτικῆς προπαγάνδας καὶ νὰ ἀνακαλύπτῃ τοὺς κατασκόπους.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ὁμιλῶν εἰς τὸ Κολοσσαῖον ἐνώπιον ἑπτὰ χιλιάδων παλαιῶν Γρεναδιέρων, ὑπέμνησε τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ προσέθεσε:

«Τίποτε δὲν μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ πεπρωμένα τῆς χθὲς δὲν θὰ εἶνε καὶ ἐκεῖνα τῆς αὔριον».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ

ΟΙ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΜΕΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΦΘΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ

Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιστρατήγου Διοικητοῦ τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ κ. Παναγιωτάκου διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ συμβούλιον ἐπεράτωσε τὸ ἔργον του, κατήρτισε δὲ καὶ τοὺς σχετικοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους πρόκειται ἐντὸς τῆς σήμερον ἢ αὔριον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκαθαριζομένων ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ συμπεριλαμβανομένου προσεγγίζει τοὺς 1000. Ἐξ αὐτῶν ἄλλοι τίθενται εἰς ἀπόταξιν, ἄλλοι εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως καὶ εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συντακτικῆς πράξεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑποχρεοῦται, ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς τῶν πινάκων, νὰ καταρτίσῃ τὰ σχετικὰ διατάγματα. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διαταγμάτων θὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἵνα καταρτίσῃ τοὺς πίνακας τῶν προακτέων καὶ μὴ ἀξιωματικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἐνεργηθοῦν προαγωγαὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν δημιουργηθησομένων κενῶν.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥΕΜΠΟΡΙΚΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΑΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρονται αἱ ἀπόψεις τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ νέον σύστημα τῶν εἰσαγωγῶν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεταβιβάσεως τῶν δυναμικοτήτων ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις ὅπως ἡ μεταβίβασις αὐτῶν ἐξακολουθήσῃ μέσῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθόσον θεωρεῖται ὡς ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις ἰδανικῶν κατανομῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνταλλαγάς, τὸ Ἐπιμελητήριον διατυπώνει ὁμόφωνον γνώμην ὅπως διατηρηθῇ τὸ δικαίωμα τῶν εἰσαγωγέων πρὸς ἀναλλαγὴν μεταξὺ τῶν κατ' ἐμπορικὴν ἀσχολίαν συναφῶν εἰδῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῶν εἰδῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς διαφόρους πίνακας τῆς ὑπ' ἀριθ. 105148) 1934 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐναλλαγῆς εἴδους τινός, ὑπαγομένου εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀνταλλαγήν, θέλει παραμείνει ἐν ἰσχύϊ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη καὶ διὰ τὸ εἶδος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ ἀναλλαγή.

Διὰ τὰς τμηματικὰς ἀδείας ἀναλώσεως τὸ Ἐπιμελητήριον ζητεῖ ὁμοφώνως τροποποίησιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν βιβλιαρίων εἰσαγωγῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν εἰσαγωγέων ἐκ τῶν πολλῶν διατυπώσεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων, ὡς αὗται καθορίζονται εἰς τοὺς σχετικοὺς πίνακας, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἐπιμελητηρίου ζητεῖ ὅπως ληφθῇ ἰδιαιτέρα καὶ ἐπείγουσα μέριμνα διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν «κοντεζάν», ἰδίᾳ διὰ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς πρωτευούσης εἴδη, εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν ἀρχικῶς καθορισθέντων, μολονότι καὶ ταῦτα θέλουσι καταδειχθῆ ἀνεπαρκῆ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς νέας ἀποφάσεως δέον νὰ ἱκανοποιηθῇ μεγαλύτερος ἀριθμὸς εἰσαγωγέων.

Ἐν τέλει τὸ Ἐπιμελητήριον ὑποβάλλει τὴν παράκλησιν ὅπως μὴ ἰσχύσῃ ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως μεταβιβάσεως τῶν δυναμικοτήτων.

Η ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΤΩΝΥΓΕΙΩΝ ΒΡΕΦΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ γραφεῖα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος καὶ ὑπὸ τοῦ τμήματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ τοῦ Π.Ι.Π. ἐγένετο ἡ ἐτησία ἑορτὴ τῆς ἀπονομῆς βραβείων εἰς τὰ ὑγιέστερα βρέφη.

Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐκ δραχμῶν 500 ἔλαβεν ἡ μικρὰ Εὐανθία Γλυνοῦ, τὸ δεύτερον ἐκ δραχμῶν 300 ὁ Ἀντώνιος Ποτρώνης, τὸ τρίτον ἀνὰ δραχ. 250 ἔλαβον οἱ Σταῦρος Καντώνης καὶ Πρ. Γεωργιάδης, τὸ τέταρτον ἀνὰ δραχ. 200 ἔλαβον οἱ Ι. Κουτνόγλου, Ε. Ραφανλίδης καὶ Κ. Χατζησταύρου, τὸ πέμπτον βραβεῖον ἀνὰ δραχ. 100 ἔλαβον τὰ βρέφη Γαρυφαλιὰ Νικητοπούλου, Ν. Σπαθάρης, Μπέμπης Γλωσσώτης, Θεοδ. Στεφανίδου καὶ Ν. Πετονίδης.

Ἐπαινον ἔλαβον οἱ ἑξῆς 37:

Σκαφτοῦρος Γεώργ., Ἀσημακόπουλος Ἰω., Σαμολόγλου Ἐλισ. Βογιατζόγλου Στέλλα, Σαπουντζῆ Εὐανθία, Μυτάκος Κώστας, Νέκμη Κατίνα, Βάλβης Ἀντών., Βαβαῖδου Μαρία, Ροστὰν Ἀθαν., Ντογιάκος Νῖκος, Τσελέντης Σωκρ., Κοκωνοπούλου Πανδώρα, Κορρὲ Κυριακούλα, Ἀλεξιάδου Μαρία, Ἀρακᾶς Στ., Σαζιλῆς Δημ., Μπαγδάτογλου Στ., Βιριβιάδης Γεώργ., Βαλαβάνης Ἀρ., Φρυδᾶ Φρόσω, Βενετίδου Ἑλλη, Καμπᾶς Παντελῆς, Ζῶτος Γεώργ., Γιαμπανᾶς Νῖκος, Ὀρφανίδου Καλυψώ, Κουκαλίδης Ἰωάν., Μαυρίδου Πετρούλα, Χατζόπουλος Εὐγένιος, Κυριακίδου Σταυρούλα, Καβάσης Λάζαρος, Τσιδεμίδου Ἐλένη, Λαλεδάκης Εὐστάθιος, Βεριζανάκης Ἰωάν., Μπαλτᾶ Μαλαματῆ, Χατζηκιμίδης Λάζαρος, Χιντζόγλου Δέσποινα.

Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γιδοπούλου ἀπεστάλη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν τοῦ κράτους, διὰ τῆς ὁποίας παρέχονται διάφοροι ὁδηγίαι διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων καὶ καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης. Ἰδιαιτέρως ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν εἰσαγγελέων Ἐφετῶν εἰς τὸ ζήτημα τὸν ἐπιθεωρήσεων ἐκ μέρους των τῶν δικαστηρίων τῆς περιφερείας των, ἡ ὁποία δέον νὰγίνεται τακτικά, ὥστε νὰ προλαμβάνεται πᾶσα ἀνωμαλία. Ἐπίσης τονίζεται ὅτι ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ ἀποδίδεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς ταχυτέρας ἐκδικάσεως πάσης ὑποθέσεως, διότι τότε στερεοῦται βαθύτερον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης.

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρέμεινε χθὲς εἰς τὴν Κηφισιὰν ἀπασχοληθεὶς μὲ τὴν σύνταξιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς κυβερνήσεως τὰς ὁποίας θὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Αἱ δηλώσεις αὗται θὰ εἶνε βραχεῖαι καὶ θ' ἀναφέρωνται εἰς τὰς κατευθύνσεις τῆς κυβερνήσεως ἔναντι τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς χώρας. Ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ τονίζῃ εἰς τὰς δηλώσεις του, ὅτι ἁρμοδία νὰ λάβῃ ἀποφάσεις διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος εἶνε ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ πρέπει νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ διὰ ψηφίσματός της τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐνεργήσῃ τοῦτο καθορίζουσα καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς διενεργείας του.

Πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ γίνῃ καὶ ἰδιαιτέρα σύσκεψις τῶν πληρεξουσίων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ δημοψηφίσματος, τονίζων ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως τεθῇ ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὰς καθεστωτικὰς συζητήσεις, θὰ προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀρχηγῶν ὅλων τῶν κομμάτων διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τρόπου καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς διεξαγωγῆς του, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβε καὶ χθὲς εἰς συνομιλίαν του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, ὅτι δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὁριστικὰς ἀποφάσεις οὔτε ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν οὔτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ μετάσχουν εἰς τὴν κυβέρνησιν κατὰ τὸν ἀνασχηματισμόν της. Συνεπῶς τὰ γραφέντα περὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ Γενικῶν Διοικητῶν, οἱ ὁποῖοι πρόκειται ν' ἀντικατασταθοῦν, εἶνε ἐντελῶς πρόωρα.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ κ. Παπανδρέου εἰς ἄρθρον του ἐπὶ τοῦ δημοψηφίσματος τονίζει ὅτι ἡ βεβαίωσις τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνόθευτον ἐνέργειαν αὐτοῦ θ' ἀποσῇ ἄχρηστος ἐφ' ὅσον τὰ δύο κόμματα τὰ συνεργαζόμενα εἰς αὐτὴν δὲν λάβουν θέσιν ἀπέναντι τοῦ πολιτεύματος. Κατὰ τὸν κ. Παπανδρέου καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ ταχθῇ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας διότι ἀντίθετος θέσις αὐτῆς θ' ἀπετέλει παραβίασιν τῆς ἐπισήμου ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀναγνωρίσεώς κατὰ τὸ 1932 τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ ἠθικὴν δικαίωσιν τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου.

Ὁ κ. Παπανδρέου ὑποστηρίζει ὅτι ἐφ' ὅσον, κακῶς κατὰ τὴν γνώμην του, ἐτέθη πολιτειακὸν ζήτημα, διὰ τὴν παλαιοδημοκρατικὴν παράταξιν δημιουργεῖται ὑποχρεώσις νὰ ἀποδεχθῇ «τὴν πρόκλησιν» καὶ νὰ τὴν θεωρήσῃ «περίπου ὡς εὕροιαν τύχης» διότι εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου «ὑπὸ τὸ βάρος ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς καταθλίψεως».

Διὰ νὰ εὐοδωθῇ ὅμως ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας εἶνε ἀπαραίτητοι δύο προϋποθέσεις: πρῶτον ὅτι δὲν θὰ μονοπωληθῇ ἀπὸ τὸν παλαιὸν «Ἐθνικὸν Συνασπισμὸν» καὶ δεύτερον ὅτι πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ προπαρασκευή του ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ ἡ αὐτοπεποίθησις τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου. Καὶ περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος οὐδόλως ἀμφιβάλλει ὁ κ. Παπανδρέου διότι ὁ ὑπὲρ αὐτῆς κόσμος ἔχει μὲ τὸ μέρος του τὸ δίκαιον καὶ τὴν δύναμιν. Διὰ νοθειῶν δὲ ἐξασφάλισις ἀντιθέτου ἀποτελέσματος θὰ ἰσοδυνάμει οὐσιαστικῶς πρὸς πραξικόπημα.

Καταλήγων ὁ κ. Γιαπανδρέου ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὸ πολιτειακὸν δημοψήφισμα ἢ θὰ εἶνε τὸ τέρμα τοῦ ἐμφυλίου διχασμοῦ ἢ ἐὰν δὲν γίνῃ ἀνόθευτον τὸ δημοψήφισμα, ἀναγέωσις σφοδροτέρα τοῦ διχασμοῦ.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐδέχθη χθὲς ἐπιτροπὴν φιλελευθέρων νέων, ἡ ὁποία τοῦ ἀνεκοίνωσεν ἀπόφασιν αὐτῶν ὅπως ὀργανώσουν σύλλογον μὲ διακλαδώσεις εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας κατὰ τὸ ἐπικείμενον δημοψήφισμα.

Ὁ κ. Σοφούλης ἀπαντῶν συνεχάρη τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας πεποιθήσεις των καὶ προσέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ πλειονότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διαπνέεται ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματα.

Συνέστησεν ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν — καθὼς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου — ὅπως ἀποφύγῃ νὰ θέσῃ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συλλόγου ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν οἱουδήποτε κόμματος, «διότι ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΕΞΕΛΕΓΗ ΔΗΜΑΡΧΟΣ Ο ΛΑΪΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Πύργου ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν δημοτικὴν ἐκλογήν, ἡ ὁποία διεξήχθη κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ δημάρχου Κορκολῆ καὶ τῆς ἐκλογῆς του ὡς πληρεξουσίου, ἐξελέγη δήμαρχος ὁ λαϊκὸς κ. Τ. Βακαλόπουλος λαβὼν 2097 ψήφους. Ὁ ἀνεξάρτητος κ. Πετρόπουλος, ὁ ὁποῖος ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔλαβε 1745, ὁ δὲ ἕτερος λαϊκὸς ἀνεξάρτητος κ. Μιχαλόπουλος ἔλαβε 716.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Παρὰ τοῦ κ. Φ. Δραγούμη ἐλάβομεν ἐκ Φλωρίνης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Παρακαλῶ νὰ διαψευσθῇ κατηγορηματικώτατα ἡ ὑποθετηθεῖσα παρά τινων ἐφημερίδων συκοφαντία ὅτι δῆθεν προεκλογικῶς ἐκηρύττομεν τὴν ἰδέαν τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας. Οἱ ἐκλογικοί μας ἀντίπαλοι ἐχάλκευσαν τὴν συκοφαντίαν ταύτην ἵνα τρομοκατήσουν τοὺς ψηφοφόρους καὶ δικαιολογήσουν τὴν ἥτταν των, μὴ διστάζ